

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën / Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

(Sprawa C-362/20)

(2020/C 399/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof te beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Druga strona postępowania: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawach połączonych C-397/17 i C-398/17, w którym Trybunał orzekł, że łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa sferoidalnego nie stanowią łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego i że łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa sferoidalnego mieszczą się w ramach innej podpozycji niż łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego, gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa sferoidalnego, pochodzące z Chin, podlegają na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1071/2012 z dnia 14 listopada 2012 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii (Dz.U. L 318 z 15.11.2012, s. 10-27) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierającego cło tymczasowe nałożone na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykającego postępowanie w odniesieniu do Indonezji (Dz.U. L 129 z dnia 14 maja 2013 r., s. 1-11) cłu antydumpingowemu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 19 sierpnia 2020 r. – EP, GM / Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.S.

(Sprawa C-395/20)

(2020/C 399/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EP, GM

Strona pozwana: Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.S.

Pytania prejudycjalne

1. Czy ma miejsce odwołanie lotu w rozumieniu art. 2 lit. l), art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾, gdy obsługujący przewoźnik lotniczy przełoży lot zarezerwowany w ramach imprezy turystycznej o planowanym czasie odlotu 13.20 (czasu miejscowego) na godzinę 16:10 (czasu miejscowego) tego samego dnia?

2. Czy zawiadomienie o przełożeniu terminu lotu z godziny 13.20 (czasu miejscowego) na godz. 16.10 (czasu miejscowego) tego samego dnia na dziewięć dni przed rozpoczęciem podróży jest ofertą zmiany planu podróży w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. c) pkt ii) rozporządzenia nr 261/2004, a jeżeli tak to, czy oferta ta musi odpowiadać wymogom z art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 9 września 2020 r. – postępowanie karne przeciwko HN**

(Sprawa C-420/20)

(2020/C 399/34)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Oskarżony

HN

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dopuszczalne jest ograniczenie przewidzianego w art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 (¹) z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. 2016, L 65/1, z dnia 11.3.2016 R.) prawa oskarżonych do obecności na rozprawie, na mocy krajowego uregulowania umożliwiającego orzeczenie w trybie administracyjnym zakazu wjazdu i pobytu – dotyczącego cudzoziemców, którzy mają status procesowy oskarżonego – do państwa prowadzącego postępowanie karne?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy spełnione będą określone w art. 8 ust. 2 lit. a) lub b) dyrektywy 2016/343 przesłanki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego będącego cudzoziemcem, gdy ten oskarżony zostanie prawidłowo powiadomiony o sprawie i konsekwencjach jego niestawiennictwa, a także jest reprezentowany przez umocowanego do obrony adwokata wybranego przez niego lub wyznaczonego z urzędu, lecz jego osobistej obecności stoi na przeszkodzie ustanowiony w trybie administracyjnym zakaz wjazdu i pobytu w państwie prowadzącym postępowanie karne?
- 3) Czy dopuszczalne jest przekształcenie określonego w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2016/343 prawa oskarżonego do obecności na rozprawie, na mocy krajowego uregulowania, w jego obowiązek procesowy – czy w ten sposób państwa członkowskie zapewniają wyższy poziom ochrony w rozumieniu motywu 48, czy też takie stanowisko jest niezgodne z motywem 35 tej dyrektywy, w którym przewidziano, że prawo oskarżonego do obecności na rozprawie nie jest prawem bezwzględnie i możliwe jest zrzeczenie się tego prawa?
- 4) Czy dopuszczalne jest uprzednie zrzeczenie się określonego w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2016/343 prawa oskarżonego do obecności na rozprawie, wyrażone jednoznacznie w toku postępowania przygotowawczego, jeśli powiadomiono go o konsekwencjach niestawiennictwa?

(¹) Dz.U. 2016, L 65, s. 1.